hiirid, et temma piddi ommeti temma maiasse sisse tullema, mis ühhe nabbra alla olli tehtud. Said nemmad sisse tulnud, siis andis se pöllo-hiir moisa-hiirile nisso iwwad ning ärrahallitud leiwa korokessed, ja ütles temma wasto: wotta nenda heaks, sest mul ei olle piima ninglihha, mis nawoin sulle ette tösta. Se moisa-hiir olli agga närp ning närris pitkade hambadega. Kui ta olli sönud siis ta ütles: olle nüüd terwe leiba ninga sola eest, aeg on miñna. Moisa hiir läks ärra ja pöllo hiir saatis tedda ülle pöldo ning aiasid keikfuggussed juttud, ja sel wisil ollid nemmad moisa liggi saanud; kui nemmad señna ollid tulnud, siis moisa hiir pallus et pöllo hiir piddi ka temmaga temma ellusse tullema. Said nemmad sisse tulnud siis nemmad läksid käsi kambris ja moisa-hiir andis temmale praatid, makkurad, juustu, woid, koort ning keikfuggussed asjad ning ütles: olle ni hea ning sö peäle. Pöllohiir inimetles need asjad ja ütles: oh minro wennike! kuida kalliste ellad sinna! Se on weel önnis ellaminne! Minna pean keige kui kabbi suure murre- ja waewaga ennesele middagid koguma, et ma talwe sees saan ärrahallitud asjad närrida, sinnul tulleb agga walmis leib kätte ning need keige maggusamad asjad ilma murretta. Se on weel ön! Kui need hiirid keige parraiaste hakkasid söma, tulli üks tüdruk ühhe kassiga senna sisse. Moisahiir teädis omma auko ja plugges sisse, agga pöllo hiir, kes woeras olli, kargas ühhest nurgast teise sisse. Kas aias ta järrele ning se olli ön, et ta koppi tagga sai, kus ta suure kartusse pärrast wabbises ning wörises. Ürritesse aia pärrast läks tüdruk kassiga jälle wälja, ja siis tulli moisahiir omma auko seest jälle ette ning kutsus

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1788, lk. 25